

med hr. Keld Albrechtsen og andre, som spurgte, da vi stemte den 18. maj: Hvorfor kan vi ikke bare beholde det indre marked? Det vil jo være det samme som at lade EF være det, det er nu.

Der skal ingen ændringer ske. Men jeg forstår, at nu kan man godt kritisere det indre marked. Det er da et fremskridt, og det siger jeg tak for.

Jeg tager ordet for at få afklaret noget her i starten af debatten. I den første pind af Enhedslistens dagsordensforslag står der, at vi skal have traktatændringer, der sikrer, at ethvert EU-land frit kan opretholde eller forbedre sine miljø- og andre standarder. Betyder »opretholde«, at England skal kunne opretholde sine lave, elendige, konkurrenceforvridende og miljødelelæggende standarder? Er det det, der er meldingen? Er indholdet af den pind, at ethvert land selv skal kunne bestemme, at der ikke skal være flertalsafgørelser på de områder? Er det meningen, at selv om vi har det indre marked, skal hvert land have lov til at skaffe sig selv konkurrencefordele ved lave normer på miljøområdet?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

I forlængelse af hr. Steen Gades bemærkning skal jeg sige, at vi selvfølgelig er meget enige fra SF's side i den kritik af det indre marked, som Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen fremfører i dag. Men vi er også temmelig optaget af at få ændret tingenes tilstand. Vi er temmelig optaget af at få et flertal i Folketinget, som manifesterer en linje, der kan sikre et stærkt dansk udspil til de kommende regeringsforhandlinger.

Derfor er det af helt afgørende betydning at få at vide, om Enhedslisten eventuelt kunne være en del af et sådant flertal – med andre ord: Hvis regeringen ønsker at prioritere miljø og sundhed højere end det indre marked – og det er der jo en del der tyder på at i hvert fald stærke kræfter i regeringen gerne vil – vil der så være en teoretisk og praktisk mulighed for regeringen for at skabe et flertal sammen med SF og Enhedslisten, som kunne stå bag et stærkt dansk udspil, der virkelig opprioriterede miljø- og sundhedsinteresser på det indre markeds bekostning?

Det er helt afgørende, om regeringen har den handlemulighed eller ej. Jeg siger ikke dermed, at der er sikkerhed for, at regeringen vil benytte den; men der vil da være et ganske stærkt pres på regeringen, hvis der tegner sig et sådant flertal, og det betyder rent faktisk også, at de kræfter i regeringen, der ønsker at opprioritere miljø

og sundhed, ikke bliver kastet i armene på Venstre og De Konservative, hvad de vil blive, hvis Enhedslisten reelt ikke er på banen i denne debat.

Så spørgsmålet går altså på: Er Enhedslisten til noget? Er Enhedslisten på banen? Kan man forestille sig Enhedslisten stå bag et dansk udspil og eventuelt – hvis forhandlingsresultatet er godt nok – anbefale et ja? Eller er det bare en markering, så man objektivt set kaster regeringen i Venstres og De Konservatives arme?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er et seriøst spørgsmål, hr. Jørn Jespersen stiller, for vi har det problem, at det nærmest er hr. Uffe Ellemann-Jensen, der har ført pennen til udenrigsministerens tale.

Men Enhedslisten er klar til sammen med regeringen at vedtage et grundlag, hvis de væsentlige ting opfyldes, og det har vi sagt hele tiden. Deri er der intet nyt, og derfor lagde vi også vægt på, da vi udformede vores dagsordensforslag, at det var i nøje overensstemmelse med de meldinger, hr. Ove Fich har fremlagt. Hvad kan man dog forlange mere, hvad kan i hvert fald hr. Ove Fich forlange mere? Så svaret på hr. Jørn Jespersens spørgsmål er et klart ja; det er vi parat til.

Men så må jeg sige, at hr. Steen Gades spørgsmål ikke var af samme saglige art som hr. Jørn Jespersens. Hr. Steen Gade forsøgte sig med lidt Erasmus Montanus-logik, der gik ud på, at hvis man sagde nej til Maastricht-Traktaten, måtte det logisk indebære, at man sagde ja til det indre marked. Jeg vil blot minde hr. Steen Gade om, at hr. Steen Gade og jeg i sin tid – da hr. Steen Gade var EF-modstander – sammen var med til at anbefale den danske befolkning at stemme nej til EF-pakken i 1986; i øvrigt sammen med bl.a. hr. Risgaard Knudsen, som er til stede her i salen.

Dermed tror jeg egentlig ikke, der er grund til at gå yderligere ind i den sag. Jeg tror ikke, der er andre end hr. Steen Gade, der kan finde på at antyde, at Enhedslisten skulle være tilhænger af det indre marked. Det var en polemisk bemærkning, som jeg ikke føler der er grund til komme dybere ind på.

Men jeg synes, hr. Jørn Jespersens betragtning var væsentlig, for det er jo det, debatten drejer sig om: Skal der være et nationalt kompromis mellem SF, regeringen, Venstre og De Konservative, eller skal der være et flertal af Enhedslisten, SF og regeringen?